

622. Ébredj alvó, hív a szózat

Vad Péter Zsigmond

1.Éb - redj, al - vó, hív a szó - zat! Az ö - rök hang-ja mesz-sze el - hat: Fel, Si-on, éb-redj, itt az Úr!
Éj - fél - táj - ra jár az ó - ra, Mondd, kész vagy - é a hí - vó szó - ra, Vagy szí-ved mé-cse meg se gyúl?

3
Ím, vő - le-gé-nyed jó, Már kész a me-nyeg-ző. Hal-le-lu-ja! Ó, halld szí-vát, Kelj föl te-hát, Vedd me-nyeg-ző-i dísz-ru-hád!

2. Halljuk jól az örök hangját, És örvendeznek, akik hallják, Hisz itt a várva várt idő.
Íme, üdvünk napja virrad, Mert ama fényes Hajnalcsillag Mint igazságos bíró jő.
Szent trónod fényben áll! Jöjj, Jézus, néped vár! Hozsianna!
Mi elmegyünk, Mindegyikünk, Hogy menyegződön ott legyünk.

3. Egykor trónod köré állunk, S az angyalokkal téged áldunk, Zeng cimbalom és hárfahúr.
Földi lényt ott ami várja, Fül nem hallotta, szem nem látta, A szívünk háladalra gyúl.
Oly szép az égi hon! Sok gyöngykapuja von. Halleluja!
Zeng énekünk, Az Úr velünk: Légy áldott érte, Istenünk!

